म्रा तङ्गित्त सान्वेषां त्रघनाँ उपं तिघ्रते । म्रश्चातिन् प्रचेत्सो ४ श्चात्समत्सं चोद्य ॥

म्राष्ट्रन्ति सानून्येषां सर्णानि सक्योनि । सक्यि सचतेरासको ऽ स्मिन्कायः । जधनानि चोपष्ट्रति । जधनं जङ्गन्यते : । म्रप्रवाजनि प्रचेतसः प्रवृहचेतसो ऽ प्रवान्तसमत्सु समर्णेषु संग्रामेषु चोद्य ॥

उल्बलमुह्करं वोक्करं वोर्ध्वबं वा । उह मे कुर्वित्यब्रवीत्रदुल्बलमभवदुह्करं चैतदुल्बलमित्याचन्नते परोन्नेपोति च ब्राह्मणम् । तस्यैषा भवति ॥ २० ॥

यचिहि वं गृहेगृह उलूं खलक युज्यसे । उह युमत्तमं वद् जयंतामिव इन्ड्रभिः॥

इति सा निगद्व्याल्याता ॥ २९ ॥ वृषभः प्रज्ञां वर्षतीति वातिवृहति रेत इति वा तद्वृषकमा वर्षणादृष्यभः । तस्यैषा भवति ॥ २२ ॥

न्यंक्रन्द्यनुप्यत्तं रन्ममेह्यन्वृष्भं मध्यं ग्रातेः । तेन् मूर्भर्वे शतवंत्सक्स्रं गवां मुद्गतः प्रधने तिगाय ॥

न्यक्रन्दयनुपयन्त एनमिति व्याख्यातममेहयन्वृषमं मध्य म्राजेराजयनस्याजवनस्येति वा तेन तं सूर्भर्व राज्ञानम् (भर्वतिर ज्ञिकमा) तद्वा सूर्भर्व सहस्रं गवां मुद्रलः प्रथने जिगाय। प्रथन इति संग्रामनाम प्रकीर्णान्यस्मिन्धनानि भवन्ति ॥

हुवणो हुममयो वणः । तत्रेतिहासमाचत्तते । मुद्गलो भार्म्यप्रव ऋषिर्वृषभं च हुवणां च युक्का संग्रामे व्यवहृत्यातिं तिगाय । तद्दिभवादिन्येषार्भवति ॥ २३ ॥

र्मं तं पेश्य वृष्भस्य युञ्जं काष्ठीया मध्ये दुघ्णां शयीनम्। येने जिगायं श्तवेत्सक्स्रं गवां मुद्गलः पृतनाज्येषु ॥

र्मं तं पश्च वृषभस्य सहयुतं काष्ठाया मध्ये द्रुष्यपां श्रयानं येन तिगाय श्रातवत्सहस्रं गवां मुद्रलः पृतनात्येषु । पृतनात्यमिति संग्रामनाम पृतनानामतनाद्वातयनाद्वा । मुद्रलो